

Životopis paní ing. Ljuby Loudilové

Naše pamětnice, paní Ljuba Loudilová (roz. Pospíšilová), se narodila 23. června roku 1934 v Praze. Svě dětství i většinu života prožila v Týnci nad Labem. Narodila se do vážené učitelké rodiny. Její tatínek, František Pospíšil, byl v letech 1932 až 1937 učitelem, a dokonce mezi lety 1950 až 1951 ředitelem, na týnecké základní (měšťanské škole). Maminka, Marie, byla na stejné škole učitelkou matematiky. Paní Ljuba měla dva sourozence z tatínkova prvního manželství, o třináct let staršího bratra a o jedenáct let starší sestru, pro které byla oblíbenou živou hračkou.

První školní léta prožila právě na týnecké škole, v té době probíhala druhá světová válka. Její bratr byl totálně nasazen v Německu, strýc těžce raněn na hlavě. Přes smutné válečné roky prožila spolu se svou dívčí partou krásné dětství, plné dobrodružství a lumpáren. V jedenácti letech přešla na osmileté gymnázium do Kolína.

Její velkým snem bylo studovat archeologii, ale z kádrových důvodů jí bylo nakonec umožněno jen studium na Vysoké škole zemědělské v Praze. Zde se seznámila se svým manželem Lumírem Loudilem, který byl odborným asistentem, odborníkem na živočišnou výrobu a později ředitelem Zemědělského muzea. Vychovali spolu adoptovanou dceru. V roce 1986 paní Ljuba ovdověla.

Po vysoké škole nastoupila v Čáslavi do prvního zaměstnání, jednalo se o odebírání půdních vzorků. Kvůli těžké nemoci tatínka se pak rozhodla hledat místo v nejbližším okolí Týnce, aby mohla pomáhat svým rodičům. Nastoupila tedy zkušebně na jeden rok jako učitelka odborných předmětů na chvaletické učiliště. Práce na SOU Chvaletice se stala doslova jejím životním osudem. Zůstala zde více než 60 let, do svých 85 let. Dodělala si pedagogické vzdělání a učila i všeobecně vzdělávací předměty. S mnoha svými bývalými uční dodnes udržuje krásné přátelské vztahy, denně si telefonují a navštěvují se. Ještě dnes pečlivě vede kroniku této školy.

Je aktivní důchodkyní, mezi její koníčky patří divadlo a historie, zajímá se především o dějiny Týnce a sbírá staré místní fotografie. Pořádá debaty a přednášky pro místní obyvatele a také vydala dvě knížky svých vzpomínek. O svém dětství a dějinách Týnce nad Labem napsala v knize nazvané „Město plné nezbedníků“ a o letech prožitých na učilišti ve Chvaleticích v „Lásce mezi pětkami“.